

„Danfæren“.
 Et uafhængigt Nyheds- og Oplysningsskrift for det danske Folk i Amerika.
 udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE.
 Blair, Neb.

„Danfæren“ udgives hver Tirsdag og Kreds. Pris pr. Mængde.
 De forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00.
 Plakater betales i Forskud.

Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Plakater adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE.
 Blair, Neb.

Redaktør: H. W. Andersen.
 Alle Brevbreve til „Danfæren“'s Redaktør, Korrespondenter og Artiklister af enhver Art, bedes adresseret:
 H. W. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man henvende sig til det nærliggende Postkontor. Skulde det ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danfæren“'s Redaktør.

Naar Plakater henvender sig til Folk, der anerkender Plakaten, enten for at gøre det eller for at få en Oplysning om det anerkendte, bedes de altid omtale, at de læser „Danfæren“ i dette Blad. Det vil være til gavnlig Gavn.

Dette Nummer bliver det sidste af denne Mængde, hvorfor det udkommer med 8 Sider. Næste Nummer vil udkomme til 1. Januar 1913 og i forbindelse hermed efter Samfundets Bestyrelse vil sidste Mængde. Saa farvel og Tak paa Genhjem i det nye Aar, om Gud vil.

For tredive Aar siden paatog Viskoy og Viskoy Midler sig en værdifuld og farveløst Missionsskæbne i nordre „Britisk Columbia“. Vorden faldt for en stor Del paa Mrs. Midlers Skuldre. Hun levede Kristus jaalede blandt Indianerne og Minearbejderne, at de næsten tilbød hende. Og da hun efter mange Aars Hensigt pludselig døde, kaldes hele Egnen i 100 Miles Omkreds i den dybeste Sorg. „Vor Moder gav sit Liv for os“, sagde de Indfødslede. „Giv os hendes Begreb om at bevare det. Sendes Grav vil blive hellig. Nu har vi set hendes rene Hæder vandre Bejlen. Hun holdt alle Guds Bud. Vi saa det aldrig jaalede før.“

En iaktet Profet, Dr. Charles W. Eliot, Præsident emeritus af Harvard Universitet, sagde fornylig i en Tale til en Forsamling af Unitar-Præster i Boston, Mass., bl. a.: „I kan ikke gaa til disse Kinesere og Japanere med Doktriner, som simpelthen er Traditioner. Lag Læren om Retfærdiggørelsen ved Tro eller Forsoning eller Treenigheden etc. De er ikke antagelige for kinesiske og japanske Gøder (minds). De finder mere i konfucianismen eller buddhismen. Men fortæl dem, at I tror paa gode Geringer, og at I ikke tror paa Avindens Underlegenhed, saa vil de lytte til eder.“ Staffels lærde Mand, han mener altsaa, at det gælder for Missionærerne om at byde Gøderne noget, som deres Dren klarer efter i Stedet for det eneste Navn, i hvilket der er Frelse (Ap. G. 4, 12).

„The American-Scandinavian Foundation“ har i det Aar, der nu snart er til Ende, bevilget fem „Scholarships“ og garanteret \$5,000 for amerikansk-skandinaviske Selskabsstudier. Og for indværende akademiske Aar har Foreningen udlobet andre fem „Scholarships“, nemlig til Gustav Wijkström fra Gøteborg, hydrodynamisk Student ved Massachusetts Institute of Technology \$300; Martha Dahl fra Christiania, der studerer „Domestic Science“ ved Columbia Universitet, \$200; Henning Larsen, der studerer nordisk Filologi ved Christiania Universitet \$300; Martin B. Rind fra North Dak., studerer nordisk Filologi ved Christiania Universitet \$300; Wilhelm Stomann fra København, der er Student ved Staten New York „Library School“ \$300.

Naade Danmarks, Norges og Sverrigs Konger er godvillig gaaet

ind paa at være Stygherrer for American-Scandinavian Foundation. Som bekendt gav afbøde danske Fabrikant i Brooklyn, N. Y., Mr. Niels Paulsen over en halv Million Dollars, som endnu er Grundfond for nævnte Foundation.

Julen og Hyrderne.

Det var Hyrder paa Betlehems Mark, der foretog Budskabet, som Verden havde ventet paa i flere Tusinde Aar, først blev forkyndt for.

Og det var Hyrder, der først forkyndte Budskabet om Verdens Frelses Tid til andre. Hyrderne har jaalede næst efter Frelseren selv faaet den mest fremtidige Plads i Juleevangeliet.

Der er Menneffer, som har faaet en saa fremstaende Plads i Historien, at man gør vel i at lægge Mærke til dem.

Hyrderne er nogle af de fremmede blandt disse. Hyrder — de faar Vejled, som aldrig nogen Konge, Kæmper eller anden Regent har været optaget værdig til at modtage!

Ambassadører fra ham, som sidder paa Tronen her oven til, og som regerer fra Evighed til Evighed, fra ham, som holder Verdens og Hvert Menneffebarns Skæbne i sin Haand!

Vi lægger straks Mærke til Forskellen mellem Verdens og Guds Mening om, hvem der er værdig til at stilles paa høje Steder.

Da det himmelske Sendebud viste sig for Hyrderne, var han omgivet af en himmelsk Herligheds Glans.

Og det siges, at Hyrderne „frugtede saare.“

Muligt at Kæseren paa Roms Trone vilde blevet gennemgaaet af en endnu større Straf, om Vespaget havde gjaldt ham.

Thi over for en himmelsk Herligheds Nabenebelse bliver endog alle de største smaa.

Matthæus fortæller, at Kong Herodes, der ellers kaldtes den Store, blev „foræret“ og af Jerusalem med ham, da Bismændene fra Tien kom og blot fortalte, at Jødernes Konge var født.

Ru vel — Hyrderne havde jo ikke en saadan Grund, som Herodes havde, til at frugte, men —

Der gædes Grund nok til at frugte, og sand Frugt er Forskyndningen for at kunne tage imod Julebudskabet om den store Glæde.

Næst efter dette, at Hyrderne agtedes værdige til først at høre om Frelserens Nødsel, er deres Frugt værd at lægge Mærke til.

Ben, Læser, har du nogen Sinde staaet jaalede over for Gud, over for et Ord fra ham, at du har frugtet saare?

Hvis ikke, saa kan du næppe rigtig glæde dig over, hvad Englen siger: „Frugter ikke: thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal være for hele Folket. Thi eder er i Dag en Frelser født.“

De frugtende Hyrder var modtagelige for den store Glæde, rimeligtvis de mest modtagelige i den hele Verden dengang.

Læg saa kærlig Mærke til, at Engelen siger: „eder er en Frelser født“. Eder, og saadan har det siden lydt til alle, som det glade Budskab er bleven forkyndt for.

Gud gaar ikke Hyrder, han gaar ikke Smaaarskfolk forbi med sine Gøder. De er de første i Rækken, hvem Frelsen tilfyldes.

Og videre — den himmelske Gødes Sang, sikkert en Korfang, hvis melodiske Samklang der aldrig har været hørt Mage til paa Jorden — ikke at tale om dens Indhold.

Godt vi paa Jorden talder Kristus — nej noget langt herligere — har været Natur for disse himmelske Sængere.

Mage til Sang har vi aldrig hørt, og dog — mærk Digterens Ord: „Aldrig forstummer Tonen fra Himlen i Sjælens glade Pilgrimssang.“

Må de Hyrder — der var givet dem et Legn, der kunde tyde paa alt andet end „den højeste, Jorden saa“, — et Varn i en Krubbe!

om det, og de var alle med paa at gaa og se, ingen diplomatisk Indvendinger.

Der siges endog, at de fik yndte sig. Og de som fandt „baade Maria og Josef og Barnet liggende i Krysben.“

Efter menneskeligt Begreb immet herligt eller overordentligt at se, men det passede med, hvad der var sagt til dem, og det var dem nok.

„Men da de saa det, kundgjorde de hvad der var sagt til dem om dette Varn. Og alle de, som hørte det, undrede sig over det, der blev talt til dem af Hyrderne.“

Deres Forskyndelse blev altsaa lagt Mærke til. Hvad de manges Udren ledte til, ved vi ikke. Men Maria, der før havde haft Englebesøg, gemte Ordene i sit Hjerte.

Og Hyrderne? Jo, de vendte tilbage, idet de prift og søvede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, jaalede som der var talt til dem.

Det var saa foreløbigt i Hvert Aar for deres Vedkommende Udvaldt af at have hørt Budskabet om Frelserens Nødsel.

Og Ordet „Godt begyndt er halvt fuldendt“ kan nok anvendes paa dem. De har sikkert siden — baade forkyndt, hvad de havde hørt og set, for andre, og fremdeles prift og lobet Herren.

Det var saa det, kære Ben, vi her vilde sige til dig, at hvis du skal saa rigtig glædelig og velsignet Jul, saa maa du tage Hyrderne til Eksempel.

Budskabet hører du som de, det selv samme Budskab, at din Frelser er født.

Du har i dig selv og dit Liv Grund og Aarsag til at frugte, men netop Frelsebudskabet, Juleevangeliet vil og kan forvandle den Frugt til en stor Glæde.

Lær fra Hyrderne, at Gud ikke overser dem, der er ringe i Verdens Øjne.

JULESALME.

Gud skabte denne rige Jord og denne klare Himmel og alt, hvad der paa Marken gror, og Dyrelivets Vrimmel; af Naade stor, af Almagt stærk. Han skænkede os sit Mesterværk, i ny og næ et Ly, et Læ ved Livets skønne Træ.

Gud bød os dyrke denne Jord for dagligt Brød og Styrke; men for vor Sjæl, saa kongestor, vi Himlen skulde dyrke; men ak, vi glemte Himlens Sang, til Jorden stod vor Hu og Hang, — da blev det Nat, hver Stjerne mat, og Døden tog sin Skat. — —

Men stjernelyst det blev den Nat, da Jesus Kristus fødtes; og Døden slap sin dyre Skat, hvor Liv og Lykke ødtes! — Du tændte Sjælens Himmelglød, du blev for os et dagligt Brød, vor Ro og Rist mod Brøst og Brist, o, Herre Jesus Krist!

Fra tunge Tiders trælse Kaar, hvor Synd og Sorger raade, til Julens store Jubelaar du føre os af Naade! Du give os, o Jesus Krist, af Naade først, af Naade sidst, i ny og næ et Ly og Læ ved Livets skønne Træ!

P. H.

VELKOMMEN JULEFEST.

Mel.: Den signede Dag med Fryd vi se. Velkommen, du kæde Julefest, Med glædeste Barndomsminde. I Dag er vor Frelser Støvet Gast, Al Frygt nu som Dug forsvinder. Nu salig er hver en fattig Sjæl, Som Glæden i Jesus finder.

Velkommen herhid du Englekor Med Budskab foruden Lige. For hver, som det glade Budskab tror, Sig aabner Guds Naades Rige. Guds Kærlighed steg i Jesus ned Med Freden foruden Lige.

I Lænker sad Adams faldne Køn, Men Jesus de Lænker sprangte; Thi han er den levende Guds Søn, Hvortil hver dødelig trængte. Han siden for os paa Korsets Træ, Som Syndebæreren hængte.

For Synderes Skyld han fattig blev, O, underfuld er den Naade. Ved ham fik de fangne Frihedsbrev; Thi han havde alt at raade. Vi frelstes i ham fra Synd og Død Paa underfuldeste Maade.

Fred over vor Jord, til Guds Behag, Det lyder med Engletoner. Gud selv har taget paa sig vor Sag; Guds sønnen blev vor Forsoner, Og vi fik et saligt Jubelaar, Som Gud med sin „Fylde“ kroner.

Kim, Klokkerne trindt udover Land, At Gud-Barnet lod sig føde. Guds Ager staa nu i frugtbar Stand, Kan Livet giv' Vækst og Grøde. I Julen kan Sangens Tak og Pris Hinanden nu kærlig møde.

F. C. Kjeller.

Forarges ikke over Tegnets Ringebud, men tank paa ham, som har bragt Budskabet.

Gaa og se, stil dig i personligt Forhold til Frelseevangeliet. Du skal saa at se, at det passer altsammen.

Fortæl saa simpelt og enfoldigt „det gamle Budskab.“

Og slut ikke, din Jul, før du af Hjertet kan prise og love Gud for hvad du har hørt og set, som det var forkyndt for dig.

Et Blif.

„Hvad er et Blif? Somme Læder saa uendelig meget — altid en Prædiken uden Ord; men det skal ses med Øjne, edr kan se. Jeg har et Billede paa min Væg af Brendekilde, det forestiller den danske Sognefoged i Embeds Medje. Han er kommen til en gammel faldefærdig Kæmpe, hvor to gamle Menneffer, Mand og Kvind, hidtil har boet ved Sognets Hjalp. Nu er det bleven for dyrt, og han melder dem fort og godt: De gamle skal paa Fattiggården! Men hvilket et Blif sender de to gamle Staffler iffe Lovens Tjener! Et Dag i Døren med den ene Haand hos den gamle Mand, hun med begge Arme knugede for Brystet, Positionen under Bekymring og Angst — Stam. Hvor du Blif for en saadan Væbelse, saa det kan finde Vej til din Smule Barmhjertighed? Selvforskyldt — vil du maatte sige, smaa Slag, min Ven, det er ikke altid jaalede. Een Gang — i det mindste — blev en lille Søn ndmngt lagt paa Straaet, der var spærket Naad eller Num til ham i Herberget. Har du Blif for det? — Det er Juleaften, en fattig Kone med sit Barn har været ude. Har hun tiaget? Iffe et Ord fik hun sagt, da Døren aabnedes, det behøvedes heller ikke, Blifet kunde tale for sig selv. Hun gaar med af Trappen, et Blif faldes ligesomt døvelende ind ad Vinduet. Derinde staar det pnyttede Juletræ med sine mange Gaver; hun havde maatte selv som Varn kunnet danne Juletræet om et saadant Træ; men Livets haarde Stræbe — eller om du hellere vil — Tilfælselse isjede det anderledes for hende. Blifet råber hummeren og Savnet. Hvem der da kunde gøre en saadan glad, maatte det vilde hjælpe paa Englenes Valen ned i Stjul. Tror du ikke? —

Her sidder en Far ved Datterens Sugeleje, fra Lagen har de erfaret, det vil snart være forbi — om iffe længe. Af, hvad er vel længe? Blifene mødes, Slet dugges, det bliver helt ind til Hjertets Rod. Et Par Øjne brister i Døden, fra et andet Par rinder varme Taarer, stærkere og rigere. Skal hun holde Jul i Dødens Stad? Ja — havde hun faaet lært at opløste sit Blif til de Bierge, hvorfra der vejedes og gædes Alt paa det mindste Legn om Sjæl — da —

Postbudet gaar forbi. I Dag har han sin røde Træje paa, det er jo den Aften, man næsten har Ret til at kræve et Brev; men Brevet fra Amerika kom iffe. Der er jo en forfærdelig lang Vej til det fjerne Land — dobbelt lang, naar den, som lever i Fars og Mors Erindring saa usladeligt, glemmer, at selv nogle fluntede Bogstaver kan røbe den kærlige Tanke. Men Postbudet gaar forbi. Er der Gaab i det Blif, hvormed han ledsages til næste Dør? — Det afgør du jo.

Studenten sidder paa sit Bærelse, der er blevet saa stille paa Skolen. Den ene efter den anden rejste ud — Juleferien er jo inde. Skal han ikke ud? Har han ingen Bemær; men et Blif paa Debet og Kredit — nej — den voffer ham over Søbet. Han maa blive. Saa læser han i Begrædelsens Bog, den passer ja godt til Stemmningen. Nu har han det — staar der iffe: „Det er en Mand godt, at han bærer Klag i sin Ungdom“ (3, 27). Men den Aften græder han sig i Søvn — trods Juletræ og Festtale. —

Men — hvad gør disse Menneffer der? og dit Blif farer nysgerrigt hen til en stor Mur, og da du træder nærmere, hører du Røster, som græd de. Jo, — virkelig — de græder, og du hører: „Dine Hel-

ligheds Steder ere bleve til en Del; Zion er bleven til en Del, Jerusalem en Udvalgte. Der Seligheds og vor Herligheds Hus, i hvilket vore Fædre lovede dig, er opbrændt med Jld, og alle vore hylige Ting ere ødelagte!“

Nysgerrigheden i Blifet forandres til dyb Medfølelse. Det er Herrens Stammefolk, Jøderne, som med Ordet hos Esajas 64, 9—10 græder deres Sorg ud ved Ruinerne af Tempelmuuren i Jerusalem, eller som det kaldes: Jødernes Grædeplads. Store Summer har de i Tidens Løb betalt deres tyrkiske Undertrykkere for at faa Lov til at græde netop der. Men er der Jul i dit Hjerte, saa vendes Blifet opad til Fortjættelsens Gud; deres Gråd skal forvandles til Fryd, der skal komme „Liv af Død“ (Rom. 11, 15). Een Gang skal det ogsaa blive Jul for dem.

E. S. Rosenbergs.

Julekriker.

1. „Julegranen“ 1912 — Dansk Boghandel, Cedar Falls Ia., Pris 50 Cts.

2. „Jul i Besterhejmen“, Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn., 1912. Pris 50 Cts.

Jeg vilde gerne med nogle faa Ord henvende Opmærksomheden paa disse to skandinaviske-amerikanske Julekriker, der for i Aars Vedkommende danner værdig Fortjættelse af deres tidligere Mængde. „Julegranen“ er dansk og „Jul i Besterhejmen“ er norsk-engelsk, men de ligner hinanden deri, at de er Julebøger, der kærlig har Landsmand i Amerika for Øje, og det forekommer mig, at de fortjener en vis Udbrædelse, jaavdt jeg har underkastet deres Indhold. Da „Danfæren“ allerede har givet en Indholdsfortegnelse af dem, kan jeg her indelade en saadan. Kun skal jeg bemærke, at Fortællerne af disse Kriker er Mand, dels i Europa, men særlig her i Amerika.

„Julegranens“ mange og smukke Illustrationer tykdes en dansk Præsts Søn her i Amerika, nemlig Dr. Jens Eriksen i Chicago. De 16—17 Smaaaftryk, som Sættet indeholder, vil de fleste læse med Interesse, antager jeg. „Jul i Besterhejmen“ er et ualmindelig fint Udsnit af S. Gaustas Billede „En ung Mor“. Dette fine Billede er alene mere værd end hele Sættet koster. Af de 11 smukke Smaaaftryk, som Sættet indeholder, er de 4 sidste paa det engelske Sprog. Alle Billederne er meget fine — Sættet fortjener stor Udbrædelse.

Blair, 17. Dec. 1912.
 B. S. Big.

Bazile Mills, Rebr.

Albert Jensens lille Pige er død og gaaet hjem til sin Moder, som gik forud i Sommeren.

Vi har nu bestemt at bygge kirke i Winnetoon. De gode Folk der har givet os et godt Tilbud, naaget vi ikke har bedt om en Cent af dem.

Jeg er opfordret til at skrive i „Df.“ efter en god Smed, da vi trænger haardt til en saadan, og jeg tør bestemt sige, at Plakten er god for en Mand, som kan overtage den. Og for vi Danfærers Vedkommende ønsker vi en Mand, som hører hjemme i vor forenede Kirke.

Det morede mig at læse i „Df.“ at vore Landsmænd i Californien har i Sinde at danne en Frugtforening for at holde Friens oppe. Nebraskafarmerne har allerede en Forening for at holde Hød og Klæf oppe i Friens. Naar nu Demokraterne kommer ind og aabner alle Porter til Amerika, saa kan de gode Folk i Californien beholde deres Hofiner og vi vort Klæf. Lad os saa se, hvem der bliver febest.

Jeg vil ønske vor gamle Redaktør og alle andre Arbejdere ved og Læsere af „Danfæren“ en glædelig Jul og et velsignet Nytår i Jesu Navn!

B. Nygaard.

M. Om der findes en Smed, som ønsker Underretning, vil jeg med Glæde give alle de Oplysninger, jeg kan.
 B. N.